

യുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. അലാസ്കയിൽ വൻതോതിൽ എണ്ണയും ഗ്യാസും കണ്ടെത്തിയതോടെ, അവിടത്തെ ഭൂവുടമകളായിരുന്ന എസ്കിമോകൾ പെട്ടെന്നു പണക്കാരായി. സാമ്പത്തികസ്വാതന്ത്ര്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യം നേടാമെന്നു അവരും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. കാനഡയിലെ എസ്കിമോകളുടെ സ്ഥിതിയാണു പരിതാപകരം. അവർ സാമ്പത്തികമായും രാഷ്ട്രീയമായും വളരെ പിൻനിലയിലാണ്. സൈബീരിയയിലെ എസ്കിമോകളാണെങ്കിൽ, എസ്കിമോ ജനതയുടെ മുഖ്യപ്രവാഹത്തിൽനിന്നു തികച്ചും ഓരപ്പെട്ടു കിടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉത്തരധ്രുവപ്രദേശത്തു് ഒരു ഏകീകൃത ഏകീകൃതമോ ദേശീയരാഷ്ട്രം ഉദയംകൊള്ളുമോ?

യുദ്ധവിപത്തു് ഒഴിഞ്ഞുപോവുകയും, ജനതകൾ സൗഹാർദ്ദത്തോടെ സഹവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ എക്സിമോജനത ഏതാനും ദശാബ്ദങ്ങൾക്കകം ഐക്യവും രാഷ്ട്രീയസ്വാതന്ത്ര്യവും നേടിക്കൂടെന്നില്ല.

(16 സെപ്റ്റംബർ, 1983)

68. റോമകൾ

പഞ്ചാബ്, ഹരിയാന എന്ന രണ്ടു സംസ്ഥാനങ്ങളുടെ സംയുക്ത-തലസ്ഥാനമാണു ചണ്ഡീഗഢ്. ഇന്ത്യ-പാക്കിസ്ഥാൻ വിഭജനത്തെത്തുടർന്നു്, പാക്കിസ്ഥാനിൽ ചേർത്ത പടിഞ്ഞാറൻ പഞ്ചാബ് വിട്ടു് ഓടിപ്പോന്ന വിസ്ഥാപിതരുടെ പുനരധിവാസത്തിനുവേണ്ടി, ജവാഹർലാൽ നെഹ്റുവിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം, കോർബുസിയേ എന്ന ഫ്രഞ്ച് ശില്പി നിർമ്മിച്ച, തികച്ചും ആധുനികരീതിയിൽ ആസൂത്രിതമായ, ഈ നഗരം പഞ്ചാബിനു മാത്രമായി വിട്ടുകിട്ടണമെന്നതാണു് പഞ്ചാബിൽ അക്രമാസക്തമായി നടന്നുവരുന്ന അകാലിപ്രക്ഷോഭങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനാവശ്യങ്ങളിൽ ഒന്നു്.

ആഭ്യന്തരകലഹംകൊണ്ടു് അസ്ഥിരമായ ചണ്ഡീഗഢിൽ സുരണിയമായ ഒരു അന്താരാഷ്ട്രീയ കലോത്സവം ഈയിടെ നടന്നു. ഒക്ടോബർ 29-ാം തീയതി പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തതും മൂന്നു ദിവസം നീണ്ടുനിന്നതുമായ അന്താരാഷ്ട്രീയ-റോമ-കലോത്സവമാണു് ഇവിടെ വിവക്ഷിതം.

'റോമകൾ' എന്ന പേർ ഇന്ത്യയിൽ പലർക്കും പരിചിതമായിരിക്കയില്ല. 'ജിപ്പികൾ' എന്ന പേരിലാണു് ഈ ജനവിഭാഗം അധികമായും അറിയപ്പെടുന്നതു്. ഫ്രാൻസിൽ അവർ 'മാനുഷ്' എന്നും, സ്വെഡിനിൽ 'ഗിട്ടാനോ' എന്നും, ജർമ്മനിയിൽ 'സിത്' (സിന്ധ്, ഹിന്ദ്) എന്നും, റഷ്യയിൽ മുരത്തുനി (മുരത്താനി) എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. അവരുടെ മാതൃഭാഷ 'റോമനി' ആണു്. തങ്ങളെ 'റോമകൾ' എന്നു വിളിക്കാനാണു് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്. നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കുമുമ്പു് നാടോടികളായി വന്നെത്തിയ ഇവരെ ഈജിപ്റ്റുകാർ എന്നു തെറ്റിദ്ധരിച്ച യൂറോപ്യന്മാർ ഇവർക്കു നൽകിയ പേരാണു് 'ജിപ്പികൾ' എന്നതു്. യൂറോപ്പിലെ പല രാജ്യങ്ങളിലുമായി ഇപ്പോൾ ഒന്നര കോടിയോളം റോമകൾ പാർത്തുവരുന്നു. യഹൂദന്മാർക്കു പാലസ്തീനിൽ ഒരു ദേശീയരാഷ്ട്രം (ഇസ്രായേൽ) സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതുപോലെ, തങ്ങൾക്കു് ഒരു ദേശീയരാഷ്ട്രം (റോമനി

സ്ഥാൻ) ഏവിയെങ്കിലും സ്ഥാപിച്ചു കിട്ടണമെന്ന ആവശ്യം അടുത്ത കാലത്തായി ഇവരിൽ ചിലർ ഉന്നയിച്ചുവരുന്നുണ്ട്.

ജിപ്പികളുടെ (അല്ലെങ്കിൽ റോമകളുടെ) പിതാമഹന്മാർ ഇന്ത്യയിൽ, പഞ്ചാബ്, സിന്ധ് പ്രദേശങ്ങളിൽ പാർത്തിരുന്ന രാജപുത്രരും ജാട്ടുകളുമായിരുന്നുവെന്നാണ് പൊതുവെ വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നത്. തുർക്കിയിൽ നിന്നും മദ്ധ്യേഷ്യയിൽനിന്നുമുള്ള മുസ്ലിം ആക്രമണം ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ ശക്തിപ്പെട്ടപ്പോൾ, ആയിരത്താണ്ടുകൾമുമ്പ്, വൻതോതിൽ അഭയാർത്ഥികൾ ഇവിടെനിന്ന് യൂറോപ്പിലേക്കും ആഫ്രിക്കയിലേക്കും പ്രവഹിച്ചു. ഗസ്റ്റി മുഹമ്മദ് തടവുകാരായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയവരാണ് ജിപ്പികളുടെ കലകൂടസ്ഥർ എന്ന വിശ്വാസവും നിലവിലുണ്ട്. വാസ്തവം ഏതായാലും, സ്വന്തം സംസ്കാരവും ഭാഷയും സംരക്ഷിച്ചു, നാടോടികളായി, നടന്ന ഈ ഗോത്രവർഗക്കാർ ക്രിസ്തുവർഷം പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടു് ആയപ്പോഴേക്കും യൂറോപ്പിലെങ്ങും വ്യാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അയർലൻഡ്, ബ്രിട്ടൻ, ഹോളണ്ട്, ബൽജിയം, ജർമനി, ഫ്രാൻസ്, സ്പിററ്സർലൻഡ്, പോർട്ടുഗൽ, സ്പെയിൻ, ഇറ്റലി, ഓസ്ട്രിയ, പോളണ്ട്, ചെക്കോസ്ലൊവാക്യ, ഹംഗറി, യുഗോസ്ലാവിയ, അൽബേനിയ, ഗ്രീസ്, ബൾഗേറിയ, റുമാനിയ, സോവ്യറ്റ് യൂണിയൻ എന്നീ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ റോമകൾ പാർത്തുവരുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലും, കാനഡയിലും, തെക്കേ അമേരിക്കയിലെയും ആഫ്രിക്കയിലെയും പല രാജ്യങ്ങളിലും ഇവരുടെ ചെറു സംഘങ്ങളെ കാണാം. നാടോടിജീവിതം ഉപേക്ഷിച്ചു് പല റോമകളും സ്ഥിരമായി വീടുവെച്ചു് പാർപ്പു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇരുമ്പുവണി, തോൽപ്പണി, കൊട്ടമെടയൽ, കതിരക്കച്ചവടം, പാട്ടു്, നൃത്തം, ജ്യോത്സ്യം മുതലായവയായിരുന്നു ഇവരുടെ പാരമ്പര്യത്തൊഴിലുകൾ, കളസു വൃത്തിയാക്കുക, അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന നായ്ക്കളെ പിടിച്ചു കൊല്ലുക, ശവസംസ്കാരച്ചടങ്ങുകളിൽ സഹായിക്കുക മുതലായ 'നീച' പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാനും അവർക്കു മടിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു.

മാന്യമല്ലാത്ത ഈമാതിരി തൊഴിലുകളിൽ ഏർപ്പെടുന്നതിനാൽ ജിപ്പികളെ പല യൂറോപ്യൻ ഭരണാധികാരികളും സ്വാഗതം ചെയ്തു. അതേസമയം നാട്ടുകാർ അവരെ പൂർണ്ണമായി കളഞ്ഞു. തെങ്ങികളുമെന്ന മുദ്ര അവരുടെമേൽ സ്ഥിരമായി പതിഞ്ഞു. പലപ്പോഴും അവർ നിഷ്കരുണം വേട്ടയാടപ്പെട്ടു; പോലീസ് അവരെ നിരന്തരം ദ്രോഹിച്ചുവന്നു. ഹിറ്റ്ലർ ജിപ്സി വർഗത്തെയാകെ സംഹരിക്കുന്നതിനു പദ്ധതിയുണ്ടാക്കി.

നൂറ്റാണ്ടുകൾ നീണ്ടുനിന്ന ഈ സാമൂഹ്യമട്ടുനത്തെ ജിപ്പികൾ അതിജീവിച്ചു എന്നതു് ചരിത്രത്തിലെ ഒരു അത്ഭുതമാണ്. മരങ്ങളെ പുഴുക്കി വീഴ്ന്നു കററിലും പുൽക്കൊടി മണ്ണിൽ വേരുറപ്പിച്ചു നിൽക്കുമല്ലോ. സ്വന്തം നിസ്സഹായതയും 'പാവത്ത'വുമായിരുന്നു ജിപ്സികളുടെ ബലം. 1497-ൽ ജർമനിയിൽനിന്നു ജിപ്സികളെയെല്ലാം നാട്ടു കടത്തുന്ന നിയമം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു. തുടർന്ന് സ്പെയിൻ, ഫ്രാൻസ്, ഇംഗ്ലണ്ട്, ഡെൻമാർക്ക്, മൊറാവിയ, സ്കോട്ലൻഡ്, പോളണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളും ഇമ്മാതിരി നിയമങ്ങൾ പാസാക്കി. പതിനെട്ടാം ശതകാവസാനത്തിൽ സ്പെയിൻ ഒട്ടേറെ ജിപ്സികളെ കപ്പലുകളിൽ ബലാൽക്കാരമായി കയറ്റി അമേരിക്കയിലേക്കും ആഫ്രിക്കയിലേക്കും അയച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജിപ്സികളെ 1864-ാമാണ്ടിൽ പിടികൂടി ഓസ്ട്രേലിയയിലെ കറവാളികളുടെ കോളനികളിൽ കടിച്ചിരുത്തി.

എന്നിട്ടും ജിപ്സികൾ യൂറോപ്പിലാകെ അലഞ്ഞുനടക്കുകയും, ഗ്രാമച്ചന്തകളിൽ പാട്ടു പാടിയും നൃത്തം ചെയ്തും സർക്കസു കാണിച്ചും

ജനങ്ങളെ വിനോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. പലരും നാടോടിജീവിതം വിട്ട് അതാതിടത്തു് സ്ഥിരമായി പാർത്തു് കാർഷികപ്രവർത്തനങ്ങളിലും ഭാസ്യവൃത്തിയിലും ഏർപ്പെട്ടു. ചിലർ ഇസ്ലാമിലും വേറെ ചിലർ റോമൻകത്തോലിക്കമതത്തിലും മറ്റു ചിലർ പെന്തക്കോസ്ത് പള്ളിയിലും അയ്യം തേടി. പക്ഷേ, അപ്പോഴും അവർ സ്വന്തം ഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടും വിശ്വാസങ്ങളോടും കൂറു പുലർത്തി. ഇസ്ലാമും ക്രിസ്തുമതവും അവരുടെ തൊലിപ്പുറത്തു പുരണ്ടതേ ഉള്ളൂ. മുസ്ലിങ്ങളും ക്രിസ്ത്യാനികളുമായതിനുശേഷവും റോമകരം പിതൃക്കളെയും പ്രകൃതിശക്തികളെയും പൂജിക്കുകയും ജ്യോത്സ്യത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയും, കാരണവന്മാർക്കു സർവ്വാധികാരമുള്ള ഗോത്രഘടന നിലനിർത്തുകയും സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ സ്വന്തം ഗോത്രനിയമങ്ങൾ പുലർത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. എല്ലാറ്റിലും വലിയ കാര്യം, വ്യത്യസ്ത രാജ്യങ്ങളിൽ, വിഭിന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽ, ജീവിക്കുമ്പോഴും തങ്ങൾ ഒരൊറ്റ ജനതയാണെന്നും ഒരേ പൈതൃകത്തിനു് അവകാശികളാണെന്നും അവർ വിശ്വസിച്ചുവന്നു എന്നതാണ്. രണ്ടു പതിറ്റാണ്ടു മുൻപു്, സ്വന്തം അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി അവർ സംഘടിച്ച് തുടങ്ങി. പല രാജ്യങ്ങളിലും അവർ റോമനി യൂണിയനുകൾ ഉണ്ടാക്കി. 'റോമനിസ്ഥാൻ' അന്താരാഷ്ട്രീയ ജിപ്സി സംഘടനയാണ്. 'വേൾഡ് ജിപ്സി കമ്മ്യൂണിറ്റി' ആണ് അവരുടെ മറ്റൊരു അന്താരാഷ്ട്രീയ സംഘടന. ഈ സംഘടനകളുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഓർപിങ്ടൺ എന്ന സ്ഥലത്തു്, ഒന്നാമത്തെ അന്താരാഷ്ട്രീയ ജിപ്സി കോൺഗ്രസ് 1972-ാമാണ്ടിൽ നടന്നു. ലോകത്തിലെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള ജിപ്സി നേതാക്കൾ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. 1931-ൽ ജർമനിയിൽ ചേർന്ന യൂറോപ്യൻ ജിപ്സികളുടെ മൂന്നാം ലോകസമ്മേളനം, ഇന്ത്യയിൽ ഉത്ഭവിച്ച ഒരു ജനവിഭാഗമാണ് ജിപ്സികൾ എന്ന് അസന്ദിഗ്ദ്ധമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

'റോമനി പഠനങ്ങൾക്കുള്ള ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്' എന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ചണ്ഡീഗഢിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. മുൻപു് ഇന്ത്യൻ വിദേശീയ സർവീസിൽ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഡബ്ളിയു ആർ. ട്രഷിയാണ് ഇതിന്റെ ഡയറക്ടർ. ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ റോമകളുടെ ഒന്നാമത്തെ അന്താരാഷ്ട്രീയ കലോത്സവം 1976-ാമാണ്ടിൽ ചണ്ഡീഗഢിൽ നടക്കുകയുണ്ടായി. ഈ കലോത്സവത്തിൽ പങ്കെടുത്ത ജിപ്സികൾ ഡൽഹിയിലെത്തി ഇന്ദിരാഗാന്ധിയെ സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. ഏഴു വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം അതേ ചണ്ഡീഗഢിൽവെച്ച് 'റോമനി പഠനങ്ങൾക്കുള്ള ഇന്ത്യൻ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടി'ന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽത്തന്നെ അവരുടെ രണ്ടാമത്തെ അന്താരാഷ്ട്രീയ കലോത്സവം ഇക്കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ അവസാനം നടന്നപ്പോൾ, ഇന്ദിരാഗാന്ധി അങ്ങോട്ടു ചെന്നു റോമകളെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു; ശതാബ്ദങ്ങളിലൂടെ, സഹസ്രാബ്ദത്തിലൂടെത്തന്നെ, നീണ്ടുകിടക്കുന്ന കൂരങ്ങളായ സാമൂഹ്യമർദ്ദനങ്ങൾക്കിടയിലും സ്വന്തം സംസ്കാരവും ഭാഷയും അസ്മിത (ഐഡൻറിറ്റി)യും രക്ഷിക്കുന്നതിൽ വിജയിച്ച റോമകളെ പ്രധാനമന്ത്രി അഭിനന്ദിച്ചു. ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ഒരു 'അന്താരാഷ്ട്രീയസമൂഹം' ആയിക്കഴിഞ്ഞ റോമകൾ ലോകസമാധാനസ്ഥാപനത്തിൽ സ്മൃത്യർഹമായ പങ്കു വഹിക്കുമെന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി ആശിക്കുകയും ചെയ്തു. വളരെയധികം ജോലിത്തിരക്കുണ്ടായിട്ടും പ്രധാനമന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി റോമകൾക്കിടയിൽ മൂന്നു മണിക്കൂർ ചെലവഴിച്ചു. അവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിയ ഒരു വിരുന്നിൽ പ്രധാനമന്ത്രി പലർക്കും തന്റെ കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം വിളമ്പിക്കൊടുത്തു. പതിനെട്ടു വിഭിന്ന രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു വന്നെത്തിയ

ജിപ്സികളുടെ പ്രതിനിധികളുമായി തർജമക്കാരുടെ സഹായത്തോടെ, ദീർഘനേരം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ ഉദാരമായ ആതിഥ്യവും സഹോദരനിർവീശേഷമായ പെരുമാറ്റവും ജിപ്സികളിൽ ഉളവാക്കിയ 'ആറ്റാദാവേശങ്ങൾ പകർത്താൻ വാക്കുകളില്ല' എന്നാണു നവംബർ 7-ലെ 'ഹിന്ദു' പത്രം എഴുതിയത്. 'പാശ്ചാത്യ ലോകത്തിൽ ഏറ്റവുമധികം കാലം മർദ്ദനങ്ങൾക്കു വിധേയരാകേണ്ടിവന്ന റോമകളോട് ഇന്ത്യയ്ക്കുള്ള വൈകാരികബന്ധത്തിന്റെ പ്രകടനം' ആയിരുന്നു ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുടെ പെരുമാറ്റമെന്ന്, കഥക്-ഭരതനാട്യ നൃത്തങ്ങളിൽ വിദഗ്ദ്ധയായ സ്വീഡിഷ് ജിപ്സി മിസ്സിസ് മുറിയ കൽകിയാനൻ പിന്നീടു പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ വിരുന്നിൽ പങ്കെടുക്കുവേ, ലോക റോമനി യൂണിയന്റെ പ്രസിഡണ്ട് ആയ, യുഗോസ്ലാവിയയിലെ മിസ്സർ സെയ്റാ ബാലിക് സന്തോഷംകൊണ്ടു കരഞ്ഞു പോയി! മാതൃഭൂമിയുമായുള്ള ബന്ധം ദൃഢതരമാക്കുന്നതിനും, സ്വന്തം ചരിത്രം, സംസ്കാരം, സംസ്കൃതഭാഷ എന്നിവ സംബന്ധിച്ച അറിവ് വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി തങ്ങളുടെ കട്ടികളെ ഇന്ത്യയിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കുവാൻ റോമകൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു മിസ്സർ ബാലിക് പറഞ്ഞു. യൂറോപ്പിൽ റോമകൾ ഇപ്പോഴും അനുഭവിക്കുന്ന സാമൂഹ്യമർദ്ദനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് പടിഞ്ഞാറൻ ജർമനിയിൽനിന്നു വന്ന മിസ്സർ റോമിനി റോസസ്റ്റു പറയാനുണ്ടായിരുന്നത്. കിഴക്കേ യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽ പരസ്യമായും പടിഞ്ഞാറേ യൂറോപ്പിലെ രാജ്യങ്ങളിൽ ഒട്ടൊക്കെ മറച്ചുപിടിച്ചും അവരോടു വിവേചനം കാട്ടുന്നു. മറ്റു ജനവിഭാഗങ്ങളോടു സമത്വം അവർക്കു നിയമപ്രകാരം ഉണ്ടെങ്കിലും, ജനങ്ങൾ, പ്രത്യേകിച്ചു പോലീസുകാർ, അവരോടു ക്രൂരമായി പെരുമാറുന്നു. ദരിദ്രരാകയാൽ റോമകൾ ഇതെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടിയും വരുന്നു.

ശതാബ്ദങ്ങളിലൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു റോമകൾ ഇസ്ലാമിലേക്കും ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കും പരിവർത്തിപ്പിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാലും, അവർ ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നും, ഈ സംസ്കാരത്തെ ഇപ്പോഴും തങ്ങളുടെ അമൂല്യസമ്പത്തായി പരിഗണിക്കുന്നുണ്ടെന്നും യുഗോസ്ലാവിയയിലെ റോമനി യൂണിയന്റെ ജനറൽ സെക്രട്ടറി മിസ്സർ ജൂറിക് പറഞ്ഞു. മി. ജൂറിക്കിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ യാഥാസ്ഥിതിക മുസ്ലിങ്ങളാണ്. എങ്കിലും അവർ കാളിയെയും ഭർഗയെയും ആരാധിക്കുന്നു. ചണ്ഡീഗഢ് സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്ത റോമകളിൽ പലരും ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സ്വന്തം നാടുകളിലേക്കു വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോയതു് ഭാരതീയ ദേവന്മാരുടെയും ദേവികളുടെയും ചിത്രങ്ങളാണ്!

ജിപ്സികൾക്കിടയിൽ ലോകപ്രസിദ്ധരായ പല ഗായകരും നർത്തകരുമുണ്ട്. യുഗോസ്ലാവിയക്കാരീ എസ് മയ്യും നോർവേക്കാരീ റൂയയും പേരെടുത്ത ജിപ്സി നർത്തകികൾ ആണ്. മോസ്കോവിലെ റോമനി തിയേറ്റർ, സ്വീഡനിലെ 'ബ്ലാക്ക്പിയേഷ്സ്', സ്വെഡനിലെ 'കാലേഫ്ളാമെൻ കോ ട്രൂപ്പ്' മുതലായവ വിഖ്യാതങ്ങളായ ജിപ്സി കലാസമിതികളത്രേ. പാശ്ചാത്യരുടെ സംഗീതത്തിനും നൃത്തത്തിനും ജിപ്സികൾ നൽകിപ്പോന്ന സംഭാവനകൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. ചണ്ഡീഗഢ് സമ്മേളനത്തിനുശേഷം ജിപ്സി കലാകാരന്മാർ ഡൽഹിയിലും ചില കലാപ്രകടനങ്ങൾ നടത്തി.

ഇന്ത്യയിൽ താമസിച്ചു പഠിക്കുന്നതിനു് ഏതാനും ജിപ്സി വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു സ്കോളർഷിപ്പുകൾ നൽകാമെന്നു 'സാംസ്കാരിക ബന്ധങ്ങൾക്കുള്ള ഇന്ത്യൻ കൗൺസിൽ' എന്ന ഒരുദ്യോഗികസംഘടന പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സംഗീതം, നൃത്തം മുതലായ കലകളും സംസ്കൃത

ഭാഷയും പഠിക്കാനും, ഇന്ത്യയും റോമകളും തമ്മിലുള്ള സാംസ്കാരിക ബന്ധങ്ങളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്താനും ആണ്, പ്രധാനമായും, ഈ സ്റ്റോളർഷിപ്പുകൾ നൽകുക. ഇന്ത്യ സന്ദർശിക്കുന്ന ജിപ്സി കലാസമിതികൾക്കു താമസച്ചെലവും യാത്രച്ചെലവും നൽകാമെന്ന നിർദ്ദേശവും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റോ, സ്വകാര്യസ്ഥാപനങ്ങളോ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന പരിപാടികൾക്കു ലോക റോമനി യൂണിയൻ സർവസഹായങ്ങളും വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

‘ഒക്ടോബർ മാസത്തിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ പഞ്ചാബിലെ വായു മണ്ഡലത്തിലാകെ റോമകളുടെ സൗരഭ്യം നിറഞ്ഞുനിന്നു’ എന്നു നവംബർ 7-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽ ‘ഹിന്ദു’ പത്രം പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഉച്ചോ? നിസ്സാര പ്രശ്നങ്ങളെച്ചൊല്ലി അന്യോന്യം കടിച്ചു കീറുകയും മാന്തിപ്പൊളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പഞ്ചാബികൾ— അകാലികളും, ഹിന്ദുക്കളും— റോമകളുടെ സൗരഭ്യം, അവരുടെ സാംസ്കാരിക തൃപ്തിയും അവരുടെ സംഗീതനൃത്തങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിക്കേട്ട ഐക്യസന്ദേശവും ഉൾക്കൊള്ളുകയുണ്ടായോ?

ഈ ചോദ്യത്തിന് ‘ഇല്ല’ എന്ന ഒറ്റ വാക്കിൽ ഉത്തരം കുറിക്കേണ്ടി വന്നതിൽ എനിക്കു വേദമുണ്ട്.

(8 നവംബർ, 1983)

69. മാതൃഭാഷയിലേക്കു വീണ്ടും

വടക്കേ അമേരിക്കയിൽ, ന്യൂയോർക്ക് സ്റ്റേറ്റിന്റേതല്ലെന്ന പേരിൽ ഇന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഭൂവിഭാഗത്തിൽ പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ എത്തിയ യൂറോപ്യന്മാർ ഇറോക്കോയ് (Iroquois) എന്ന പൊതുപ്പേരിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആറു ഗോത്രങ്ങളുടെ ഒരു സഖ്യം അവിടം വാണിരുന്നതായി കാണുകയുണ്ടായി; മൊഹാക്, ഓനൈഡ, ഓനോൻഡാഗ, കായുഗ, സെനേക, ടസ്കരോറ എന്നിവയായിരുന്നു ഗോത്രങ്ങളുടെ പ്രത്യേക നാമങ്ങൾ. ഇക്കഴിഞ്ഞ മൂന്നു നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ യൂറോപ്യൻ കുടിയേറിപ്പാർപ്പുകാരിൽനിന്നുണ്ടായ അക്രമങ്ങളും സമ്മർദ്ദങ്ങളും നിമിത്തം ഈ ഗോത്രങ്ങളുടെ ജനസംഖ്യ വളരെ കുറയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവരിൽ ഇന്ന് അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളവരധികവും പാർക്കുന്നതു് അമേരിക്കൻ ഗോത്രങ്ങൾക്കു നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ള ‘റിസർവ്വ്’കളിൽ ആണ്. ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഇവർ പാശ്ചാത്യസംസ്കാരവും പാശ്ചാത്യജീവിതരീതിയും ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ ഉൾക്കൊണ്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഈ ഗോത്രങ്ങളിൽ, മൊഹാക്കുക (Mohawks)ളോടാണ് പാശ്ചാത്യർ ആദ്യമായി പരിചയപ്പെട്ടതു്. പാശ്ചാത്യരുമായി പ്രഥമസമ്പർക്കം ഉണ്ടായ കാലത്തു വേട്ടക്കാരും പടയാളികളുമായിരുന്നു മൊഹാക്കുകൾ. ഭരണം പാശ്ചാത്യരുടെ കൈകളിലാവുകയും വനഭൂമികൾ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തതോടെ ഇവർക്കു മറ്റു ജീവിതപ്രവൃത്തികൾ അവലംബിക്കേണ്ടി വന്നു. ക്രമേണ ഇവർ രോമത്തോൽ ശേഖരിക്കുന്നവരും മരംവെട്ടുകാരും മായി. 1886-ൽ സെയിൻറ് ലോറൻസ് നദിയിൽ കെട്ടിയ ഒരു പാലത്തിന്റെ ഒരറ്റം എത്തിനിന്നതു് ഇവർ പാർക്കുന്ന കൗൺവാൾഡ് റിസർവ്വിൽ ആയിരുന്നു. ഈ പാലം നിർമ്മിക്കുന്നതു കണ്ട മൊഹാക്കുകൾ ഇരുമ്പുപണിയിൽ തല്പരരായി. ക്രമേണ ഇരുമ്പുപയോഗിച്ച പാലങ്ങളും ബഹുനിലക്കെട്ടിടങ്ങളും പണിയുന്നതിൽ മൊഹാക്കുകൾ വിദഗ്ദ്ധരായി.